

[Grove]

I diskussionen om cirkulærer vil jeg foreslå, at man lige tænker tilbage til det forrige lovforslag, vi diskuterede. Det indeholder en bemyndigelse, der er betydelig værre, end at man sender cirkulærer ud. Altså står man her og kæmper imod cirkulærer, som dog skal laves om, hvis det er dårlige cirkulærer og der er et flertal imod dem her i Folketinget, eller også ryger ministeren. Sådan er tingene jo også.

Det er helt klart, at det kan lade sig gøre, og sådan er reglerne i Folketinget, så vi skal nok få det frem på den ene eller den anden måde, men uanset hvilken polemik ministeren vil lave herefter, skal jeg love, at jeg bliver fra talerstolen til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg tror altså også, at det bliver min sidste korte bemærkning, men jeg vil bare understrege, at ministeren åbenbart overhovedet ikke forstår, at man udmærket kan have en national målsætning indbygget i planlægningen, og det er sådan set kedeligt, for masser af vores lovgivning bygger faktisk på, at man har nogle formålsbestemmelser, hvorefter man går ud fra, at de kan finde ud af det decentralt.

Det er med hensyn til den forestilling, at man i staten alligevel nok er lidt bedre til at vurdere, om der skal være nogle feriehytter her og noget andet dér, at vandene skiller. Det handler altså overhovedet ikke om, hvorvidt vi skal have en national målsætning om at beskytte kysterne, det er vi helt enige om, så hvis ministeren kommer herop og siger det modsatte én gang til, må jeg konstatere, at han heller ikke forstår noget af det på det punkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 240:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Ligestilling af reglerne vedrørende tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner for bygge- og anlægsarbejder og ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse).

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 13/4 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Svend Auken):**

Lovforslaget, som er fremsat af Fremskridtspartiet, foreslår ophævelse af planlovens § 3 a, den bestemmelse, der giver miljøministeren mulighed for at fritage for de sædvanlige procedurer og tilladelser efter planloven, når der etableres indkvarteringssteder for asylansøgere og personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse.

Denne bestemmelse, § 3 a, blev indsat i planloven ved en ændringslov, lov nr. 239, der blev vedtaget af Folketinget den 30. april 1993. Bestemmelsen trådte i kraft den 9. maj 1993, og den har altså været gældende i et år.

Efter lovforslaget skal miljøministeren fremsætte et forslag om revision af § 3 a inden udgangen af folketingsåret 1994-95. Paragraffen blev vedtaget af alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet. Der var bred enighed om, at der i den særlige situation, vi befinder os i med den ulykkelige borgerkrig i Jugoslavien, er behov for en enklere procedure end den sædvanlige planlovsprocedure, navnlig lokalplanproceduren.

Forslagsstillerne har i begrundelsen for deres forslag om ophævelse af § 3 a sagt, at mulighederne for at fritage indkvarteringsstederne for landzonetilladelse er en forskelsbehandling i forhold til private borgere og erhvervsvirksomheder, der ønsker at bygge i landzone.

[Miljøministeren]

Forslagsstillerne er tilhængere af generelle lempelser af landzonebestemmelserne, og de mener, at landzonebestemmelserne generelt bør ophæves eller alternativt liberaliseres.

Det er jo ikke nyt, at Fremskridtspartiet har disse synspunkter, men dem har vi også haft lejlighed til at drøfte mange gange før, og regeringens synspunkt er uændret det, at det er en god del af vores lovgivning, at det system, vi har lagt frem, har fungeret – jeg havde nær sagt – forbløffende godt, og der har været en udstrakt lokal velvilje over for at få etableret de nødvendige flygtningebyer, ligesom lokalpolitikere og lokalbefolkningen fra partierne herinde i Folketinget har deltaget meget ivrigt i processen.

Det er mit indtryk, at der i høj grad her er tale om et forslag, hvor Folketingets hensigt til fulde er opfyldt, og at der derfor ikke er nogen grund til at lave om på det system. I øvrigt vender vi tilbage til Folketinget efter den lovgivning, der gælder i dag, i løbet af næste folketingsssamling.

Helen Beim (S):

Fra Socialdemokratiet har vi tre gode grunde til at afvise lovforslaget.

For det første vedstår vi helt og fuldt ansvaret for den ændring, som miljøministeren omtalte der blev lavet af planloven i foråret 1993, altså sidste forår. Det var en ganske nødvendig ændring af planloven, idet kommunerne så fik et planredskab, som gjorde det muligt for dem at løse den store opgave, der er landet over med opførelsen af asyllandsbyer.

For det andet bliver man lidt forstemt, når man tænker på, hvad hensigten bag lovforslaget er. Det er ganske rigtigt noget, der har med planloven at gøre, men der ligger vel også nogle andre hensigter i dette lovforslag, og det er den anden gode grund til at sige nej.

Den tredje gode grund er det, at vi så ofte bliver beskyldt for at lave hovsaløsninger, og hvis man nu, et år efter at man har vedtaget en ændring, afskaffer ændringen, før man opfylder den revisionsaftale, man har lavet, nemlig revisionsaftalen i 1994-95, så er det vel en ren hovsaløsning. Så der var tre gode grunde til at sige nej.

Socialdemokratiet afviser forslaget.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører i denne sag, hr. Jens Jørgen-

sen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger:

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at vi passer godt på vort land, sikrer muligheden for dynamik, for arbejdspladser, for aktivitet. Men det er lige så vigtigt, at rekreative områder, områder med landskabelig værdi, kort og godt med herlighedsværdi, bevares og forbedres. Det rene miljø i en smuk natur har selvstændige kvaliteter, og det har kvaliteter for den turisme, vi gerne vil udvikle.

Derfor er grundtanken i Fremskridtspartiets forslag, at man reelt vil afskaffe restriktionerne inden for landzone- og byzoneområdet, så enhver frit kan udvikle sig efter den stærkeste princip, os imod.

Fremskridtspartiet tager afsæt i den lov, der blev gennemført for at sikre områder til flygtningelandsbyer. Det Konservative Folkeparti støttede lovforslaget med den tilføjelse, at vi ville have en tidsbegrænsning ind. Det fik vi ikke. Men dette lovforslag, der reelt har som idé, at markedskræfterne fuldstændig frit skal kunne skalte og valte med det åbne land, går vi imod.

Filt Jensen (V):

I foråret 1993 vedtog vi ændringen af den gældende lov om planlægning for indkvartering af asylansøgere. Loven gav miljøministeren mulighed for at dispensere fra planlovens bestemmelser om region-, kommune- og lokalplaner, i tilfælde hvor flygtningepresset var så stort, at der var behov for hurtig etablering af husly for de mange flygtninge. Der var tale om en nødlov affødt af det uforudsigelige i, hvor stort flygtningepresset ville blive i den nærmeste fremtid.

Baggrunden var, at der i 1991 indrejste 4.600 flygtninge, mens tallet i 1992 var steget til 13.876 flygtninge. I de første 48 uger af 1993 steg det yderligere til 15.825. På grund af disse tal stemte Venstre for lovforslaget, selv om vi ikke ynder særlovgivning.

Venstre og Det Konservative Folkeparti fik indføjet et ændringsforslag i loven om, at miljøministeren, som han lige har fortalt, skal fremsætte forslag om revision af loven inden udgangen af folketingsåret 1994-95, og det forslag blev støttet af regeringspartierne.

Lykkeligtvis er der siden sket et fald i flygtningestrømmen. I de første 16 uger af 1993 an-

[Filt Jensen]

kom der 6.896 flygtninge. I de tilsvarende første 16 uger af 1994 ankom der 4.489, altså et fald på 33 pct. Det er en udvikling, der sandsynliggør, at loven får en kort virketid. Men det kan være rimeligt at lade loven fungere et år mere, så vi får klarhed over, om faldet i flygtningestrømmen er reelt, om der virkelig bliver ro i Jugoslavien, og om der ikke opstår nye urocentre.

Jeg vil gerne stille ministeren nogle spørgsmål, som det vil være væsentligt at få besvaret, før man tager endelig stilling til, om loven skal fortsætte et år mere, eller om det kunne være rigtigt at ophæve den allerede nu.

Disse spørgsmål er bl.a.: I hvor stort omfang er dispensationerne fra planloven blevet anvendt i det forløbne år? I hvilke sager er der blevet givet dispensation? Og endelig: Hvor mange flygtningelandsbyer er der opført, og hvor mange er under opførelse?

Med disse bemærkninger lover vi en positiv behandling i udvalget. Svarene på de nævnte spørgsmål kan måske blive afgørende for vores holdning til lovforslagets videre behandling, men jeg vil dog på forhånd sige, at vores indstilling er, at den skal køre det år mere.

Gade (SF):

Det er da utroligt at høre Venstres ordfører på den måde stå og logre for et Z-forslag, som overhovedet ikke handler om planlov, men handler om at fortsætte agitationen mod flygtninge. Jeg synes, det er utroligt, at Venstre hopper på den galej, og i den sammenhæng vil jeg da gerne rose Det Konservative Folkeparti for ikke at springe på den vogn.

Dette forslag handler overhovedet ikke om planlægning. Vi afviser det. Vi har støttet den bestemmelse i planloven, og der er en revisionsparagraf, som skal opfyldes. Tilbage står det, det handler om, og som Z ønsker at bruge dette her til, og det er: Skal vi ikke snart have stoppet det med flygtningene? Og i den sammenhæng er Venstres opførsel både utilstedelig og ufattelig.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

De bemærkninger, jeg gjorde til forslaget om at ophæve loven, var, at hvis det af de svar, man får fra ministeren, viser sig, at den har været helt overflødig, mener jeg ikke, det er nød-

vendigt at opretholde en særlov, men jeg sagde også, at jeg mener, at loven skal gælde, i hvert fald indtil den skal genbehandles i folketingsåret 1994-95.

Aage Brusgaard (FP):

Hr. Gade sagde, at dette her ikke havde noget med planloven at gøre, men var direkte agitation mod flygtninge. Når hr. Gade kan sige det, kan han ikke have læst forslagets bemærkninger. Det er ikke noget mod flygtninge, men noget med, at vi mener, alle skal være lige stillet, når nu man vil have en lovgivning her i landet. Jeg kunne med lige så stor ret sige til hr. Gade, at hans ønske om at opretholde en by- og landzonelov er en agitation mod, at landsbyerne skal kunne udvikle sig, at der skal være liv i landsbyerne, at den lille tømrer skal have lov til at udvide osv. Det er en kendsgerning, at den stramme land- og byzonelov, vi har, har tømt vore landsbyer de sidste 15-20 år. Det er derfor, vi har redegørelse efter redegørelse om udviklingen i landsbyerne her i Danmark. Det ville være helt overflødig, hvis vi ikke havde haft den snærende by- og landzonelov. Det, vi ønsker, er, at den ophæves totalt. Men når den nu er der, skal den være lige for alle. Det har ikke noget med flygtninge, men med særbehandling af enkelte folkegrupper at gøre.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det Radikale Venstre kan slet ikke forstå, at Fremskridtspartiet vil være bekendt at komme med et lovforslag af denne art. Men vi ved jo, hvad det er for nogle meldinger, der er kommet fra Fremskridtspartiet på dette område, og så blander man altså landzonemyndighed sammen med flygtningepolitikken og laver sådan et sammenblandet lovforslag.

Det Radikale Venstre kan slet ikke støtte det, der er lagt frem fra Fremskridtspartiet, og vi er tilfredse med og stod også fuldt ud bag den ændring, man lavede i planlovgivningen sidste år med baggrund i situationen for flygtningene, og fordi man gerne ville have en effektiv handlemulighed, når man skulle ud og lave flygtningelandsbyerne, hvor det var vigtigt, at tingene kunne gå hurtigt – vi er jo nemlig også blevet kritiseret for, at tingene gik for langsomt – men jeg synes slet ikke, man skal bruge tid og kræfter på at diskutere dette lovforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes umiddelbart, det er et usmageligt lovforslag, vi behandler her, og Kristeligt Folkeparti kan ikke tilslutte sig det. Jeg må da indrømme, at jeg synes, hr. Aage Brusgaards seneste indlæg bibragte mig en lidt mere positiv opfattelse af baggrunden for lovforslaget, og den vil jeg gerne opfatte som værende den rigtige. Men selv om den er det, kan jeg altså heller ikke tilslutte mig den. Jeg synes dog, den er lidt mere antagelig.

Kristeligt Folkeparti går imod lovforslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne, selv om der ikke umiddelbart tegner sig et flertal for selve forslaget.

Fru Vibeke Grønbæk nævnte, at det var en sammenblanding af lovgivning, vi var kommet med her. Jeg vil gerne lige gøre fru Vibeke Grønbæk opmærksom på, at det ikke er Fremskridtspartiet, der har lavet denne lov. Vi stemte faktisk som det eneste parti imod, netop fordi vi ikke ønskede den sammenblanding af lovgivningen, som fru Vibeke Grønbæk selv nævnte var forkert.

Jeg er kommet med nogle ret udførlige bemærkninger til lovforslaget, så dem vil jeg lade være med at gentage her, men hovedargumentet i Fremskridtspartiet er selvfølgelig, at vi er og altid har været imod den stramme by- og landzonelov. Vi mener, det skal være op til kommunerne at sige ja eller nej til byggeri i de konkrete områder, også hvis der skal være en flygtningelandsby.

Derfor ønsker vi altså, at denne lille, enkle lov skal ophæves, således at vi ikke skal opleve, at når ministeren kommer og siger, at her vil vi have en flygtningelandsby, så får man lov, men hvis den lille tømrer eller den lille mekaniker kommer og siger, at her vil jeg have et værksted, så får man nej. Det er ikke ligebehandling af borgere her i landet, og derfor vil vi håbe, at der vil være positiv velvilje over for lovforslaget, inden vi når så langt, at det skal stemmes endeligt igennem.

Miljøministeren (Svend Auken):

For god ordens skyld skal jeg sige til hr. Filt Jensen, at det er vores indtryk, at loven bliver brugt og bliver brugt efter sit formål, og at den netop giver den mulighed for smidig og hurtig

behandling, samtidig med at befolkningen ikke lades ude. Jeg har ikke de nøjagtige tal for, hvor mange det drejer sig om. Dem vil jeg gerne tilstille udvalget, og så tror jeg, at alle undtagen hr. Aage Brusgaard vil kunne indse, at det er en god og positiv lovgivning, som betyder, at vi uden at gøre for store ændringer i forhold til vores normale planlægningsssystem tillader, at vi kan reagere med den hurtighed, der er nødvendig, når det drejer sig om et akut menneskeligt problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 251:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, vurderingsloven, personskatteloven, virksomhedsskatteloven og skattestyrelsesloven. (Standardiseret lejeværdiberegning for mindre udlejningsejendomme og visse boligfællesskaber samt genoptagelse af visse skatteansættelser for 1990).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 27/4 94).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 238:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Procentvis lejeværdifastsættelse i mindre udlejningsejendomme og i boliginteressenterskaber).

Af Kirsten Jacobsen (FP), Pernille Sams (KF), Peter Brixtofte (V) og Jens Thoft (SF).

(Fremsat 13/4 94).